



ปริมาณใยอาหารและคุณสมบัติการต้านแบคทีเรียของใยอาหารจากเปลือกทุเรียน
ที่ผ่านการทำแห้งแบบลมร้อนและแบบแช่เยือกแข็ง

Amount of Dietary Fiber and Antibacterial Property of Dietary Fiber from
Durian Shell Using Oven Drying and Freeze Drying

หยาดรุ่ง สุวรรณรัตน์, จิรพร สวัสดิการ
คณะเทคโนโลยีการเกษตร มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบปริมาณใยอาหารและการต้านแบคทีเรียของใยอาหารที่สกัดจากเปลือกทุเรียนโดยผ่านการ
การทำแห้งแบบลมร้อนและแบบแช่เยือกแข็ง การทดลองทำได้โดยสกัดเปลือกทุเรียนด้วยน้ำกลั่นที่อัตราส่วน 1:1, 1:2 และ 1:3
กวนอย่างสม่ำเสมอที่อุณหภูมิ 60 และ 90 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 5, 10 และ 15 นาที นำใยอาหารที่ได้มาทำแห้งแบบลมร้อนและ
แบบแช่เยือกแข็ง คำนวณปริมาณผลผลิต วิเคราะห์ปริมาณใยอาหารและการต้านแบคทีเรีย การทดลองแสดงให้เห็นว่าใยอาหารที่เตรียม
ได้ด้วยการใช้น้ำกลั่นที่อัตราส่วน 1:1 ผ่านความร้อนและกวนอย่างสม่ำเสมอที่อุณหภูมิ 60 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 5 นาที และทำแห้ง
แบบแช่เยือกแข็ง เป็นสภาวะที่เหมาะสมในการสกัดใยอาหารโดยมีสัดส่วนปริมาณใยอาหารที่ละลายน้ำและใยอาหารที่ไม่ละลายน้ำ
ต่อปริมาณใยอาหารทั้งหมด เท่ากับร้อยละ 19.11 และ 80.89 ตามลำดับ สารสกัดจากใยอาหารที่ผ่านการทำแห้งแบบแช่เยือกแข็ง
และแบบลมร้อนสามารถต้านเชื้อ Bacillus subtilis TISTR 2372, Staphylococcus aureus TISTR 2329, Escherichia coli TISTR
073 และ Salmonella typhimurium TISTR 1469 ได้เมื่อเทียบกับตัวควบคุม

คำสำคัญ : ใยอาหาร, เปลือกทุเรียน, การต้านแบคทีเรีย, ทำแห้งแบบลมร้อน, ทำแห้งแบบแช่เยือกแข็ง

Abstract

This research aimed to compare the amount of dietary fiber and antibacterial property of dietary fiber that
extracted from durian shell and dried by oven drying and freeze drying. The experiment were conducted by
extracting the durian shell by distilled water at the ratio of 1:1, 1:2 and 1:3, continuous stirring at temperature of
60 and 90 °C for 5, 10 and 15 min. The extracted dietary fiber was dried by using oven drying and freeze drying,
calculated the yield, amount of fiber and antibacterial property. The results indicated that the dietary fiber
extracted using the ratio of 1:1, continuous stirring at 60 °C for 5 min and freeze dried was the optimal condition
to produce dietary fiber from durian shell with the ratio of soluble dietary fiber and insoluble dietary fiber per total
dietary fiber at 19.11% and 80.89%, respectively. The crude extracted of dietary fiber that were dried using
freeze drying and oven drying had ability to resist Bacillus subtilis TISTR 2372, Staphylococcus aureus TISTR
2329, Escherichia coli TISTR 073 and Salmonella typhimurium TISTR 1469 compared with the control.

Keywords : dietary fiber, durian shell, antibacterial property, oven drying, freeze drying



บทนำ

ตลาดส่งออกทุเรียนขยายตัวเป็นอย่างมากในช่วง 2-3 ปีที่ผ่านมา โดยเฉพาะทุเรียนพันธุ์หมอนทอง ซึ่งลักษณะการส่งออกอยู่ในรูปของทุเรียนเนื้อแช่เยือกแข็ง ส่วนตลาดภายในประเทศทุเรียนเป็นที่นิยมบริโภค และนำไปแปรรูป เช่น ทุเรียนกวนและทุเรียนทอด เป็นต้น จากการขยายตัวดังกล่าว ทำให้เปลือกทุเรียนมีเพิ่มขึ้นตามมา เปลือกทุเรียนเป็นเศษเหลือทิ้งที่จะพบเป็นจำนวนมากเมื่อถึงฤดูกาลทุเรียนของจังหวัดจันทบุรีและจังหวัดในภาคตะวันออกช่วงเดือนพฤษภาคมถึงกรกฎาคม โดยเปลือกทุเรียนและเมล็ดทุเรียนคิดเป็นมากกว่าร้อยละ 50 ของน้ำหนักทุเรียนทั้งผล (Manshor et al., 2014) ถ้าสามารถนำเปลือกทุเรียนที่เป็นเศษเหลือทิ้งมาเพิ่มมูลค่าให้มากขึ้นโดยสกัดใยอาหารจึงเป็นสิ่งที่น่าสนใจ ใยอาหารแบ่งตามการละลายในน้ำได้เป็น 2 ประเภท ได้แก่ ใยอาหารที่ละลายน้ำ (Soluble dietary fiber) และใยอาหารที่ไม่ละลายน้ำ (Insoluble dietary fiber) และผลรวมของใยอาหารทั้งสองชนิดเรียกว่าใยอาหารทั้งหมด (Total dietary fiber) (สุรัตน์ โคมินทร์, 2534) ใยอาหารไม่มีสารอาหารและไม่ให้พลังงานแต่ได้รับการยอมรับว่ามีผลดีต่อสุขภาพของมนุษย์ สามารถป้องกันโรคได้หลายโรค รวมทั้งการป้องกันโรคมะเร็ง (Rodriguez et al., 2006) มีผู้ศึกษาการสกัดใยอาหารและนำไปใช้ในรูปแบบต่างๆ เช่น การทำเป็นใยอาหารผง (หยาดฝน ทนงการกิจ, 2556) และการเสริมใยอาหารในขนมปัง (โศรดา วัลภา และคณะ, 2553) เป็นต้น แต่การศึกษาวិธีการสกัดใยอาหารจากเปลือกทุเรียนพันธุ์หมอนทอง รวมทั้งศึกษาคูสมบัติต่างๆ ของใยอาหารที่ได้จากการสกัดยังมีอยู่น้อย โดยเฉพาะคุณสมบัติการเป็นสารต้านจุลินทรีย์ มีรายงานการวิจัย (พงศธร ล้อสุวรรณ และคณะ, 2551) พบว่าสารสกัดจากเปลือกมังคุดและเปลือกมะม่วงมีประสิทธิภาพเป็นสารต้านจุลินทรีย์ได้ สุคนธ์ ตันติไพบลยุวัฒน์ (2555) รายงานการยับยั้งแบคทีเรียของสารสกัดจากเปลือกผลไม้ ซึ่งพบว่าเปลือกมังคุดที่สกัดด้วยอะซิโตนมีประสิทธิภาพในการยับยั้ง *Bacillus subtilis*, *Staphylococcus aureus* และ *Escherichia coli* ดีที่สุด รองลงมาคือสารสกัดเปลือกทุเรียนด้วยอะซิโตน นอกจากนี้ยังมีการนำสารสกัดจากเปลือกส้มโอ เปลือกมังคุด และเปลือกกล้วยน้ำว้าดิบ ไปประยุกต์ใช้ในเจลล้างมือเพื่อยับยั้งแบคทีเรียที่ก่อโรค (วิสสุตา คุ่มวงษา และคณะ, 2558) ด้วยเหตุผลดังกล่าวคณะวิจัยจึงมีแนวคิดที่จะศึกษาการเป็นสารต้านจุลินทรีย์ของใยอาหารที่ได้จากเปลือกทุเรียน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อเปรียบเทียบปริมาณใยอาหารและคุณสมบัติการต้านจุลินทรีย์ของใยอาหารที่สกัดจากเปลือกทุเรียนโดยผ่านการทำให้แบบลมร้อนและแบบแช่เยือกแข็ง

วิธีดำเนินการวิจัย

1. วัตถุดิบและเชื้อแบคทีเรีย

เตรียมตัวอย่างเปลือกทุเรียนพันธุ์หมอนทองซึ่งได้รับความอนุเคราะห์จากร้านผลไม้ ตลาดผลไม้เนินสูง จังหวัดจันทบุรี โดยให้นำเปลือกทุเรียนพันธุ์หมอนทองทั้งส่วนที่เป็นสีเขียวและขาวล้างทำความสะอาดเพื่อกำจัดสิ่งสกปรกที่ติดมากับทุเรียนออก นำมาลดขนาดโดยการหั่นและบดในเครื่องปั่น หากยังไม่ทำการทดลองให้บรรจุใส่ถุงและเก็บรักษาที่อุณหภูมิ -20 องศาเซลเซียส

แบคทีเรียที่ใช้ ประกอบด้วย *Bacillus subtilis* TISTR 2372, *Staphylococcus aureus* TISTR 2329, *Escherichia coli* TISTR 073 และ *Salmonella typhimurium* TISTR 1469

2. ศึกษาวิธีการสกัดใยอาหารจากเปลือกทุเรียน

สกัดใยอาหารโดยดัดแปลงจากวิธีของ Larrauri et al. (1997) และ Fuentes-Alventosa et al. (2009) โดยแช่เปลือกทุเรียนที่ผ่านการลดขนาดในสารละลายที่ใช้สกัดในอัตราส่วนระหว่าง เปลือกทุเรียน : น้ำ (น้ำหนัก : ปริมาตร) ที่อัตราส่วน 1:1, 1:2 และ 1:3 และมีการกวนอย่างสม่ำเสมอที่อุณหภูมิ 60 และ 90 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 5, 10 และ 15 นาที นำตัวอย่างที่ผ่านการสกัดแล้วไปแยกส่วนกากออกจากส่วนน้ำ นำส่วนกากไปทำแห้งโดยใช้วิธีการทำแห้ง 2 แบบ คือ แบบลมร้อน (Oven drying) และแบบแช่เยือกแข็ง (Freeze drying) โดยได้รับความอนุเคราะห์ทำแห้งแบบแช่เยือกแข็งจากบริษัทซันไซน์ อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด จังหวัดจันทบุรี บดตัวอย่างแห้งด้วยเครื่องบด เก็บในภาชนะปิดสนิทที่อุณหภูมิ 4 องศาเซลเซียส เพื่อรอการวิเคราะห์ คำนวณผลผลิต (Yield) เพื่อใช้คัดเลือกสภาวะที่ใช้ในการสกัด ดังนี้

$$\text{ผลผลิต (ร้อยละ)} = \frac{\text{น้ำหนักของใยอาหาร} \times 100}{\text{น้ำหนักเปลือกสด}}$$

3. วิเคราะห์ปริมาณใยอาหารที่สกัดได้จากเปลือกทุเรียน

นำใยอาหารที่สกัดได้และผ่านการอบแห้งแล้วมาวิเคราะห์ปริมาณใยอาหารทั้งหมด (Total dietary fiber) ปริมาณใยอาหารที่ไม่ละลายน้ำ (Insoluble fiber) และปริมาณใยอาหารที่ละลายน้ำ (Soluble fiber) ด้วยวิธี AOAC (2012) 985.29, 991.43 และ 991.42 ตามลำดับ

4. การเตรียมสารสกัดจากใยอาหาร

นำตัวอย่างใยอาหารเปลือกทุเรียนปริมาณ 100 กรัม มาแช่ด้วยตัวทำละลายเมทานอล ปริมาณ 1,000 มิลลิลิตร เป็นเวลา 24 ชั่วโมง ที่อุณหภูมิห้อง จากนั้นนำสารที่กรองได้ไประเหยเอาตัวทำละลายออกด้วยเครื่องระเหยระบบสุญญากาศ หลังจากนั้นนำสารสกัดที่ได้เก็บในขวดสีชา เก็บที่อุณหภูมิ 4 องศาเซลเซียส หากยังไม่ทำการวิเคราะห์



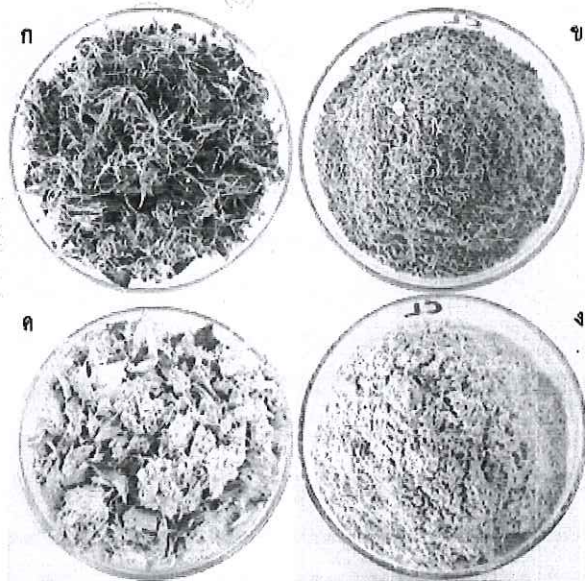
5. ศึกษาการต้านแบคทีเรียของโยอาหารที่สกัดได้จากเปลือกทุเรียน

นำเชื้อแต่ละชนิดที่ต้องการทดสอบ ประกอบด้วย *B. subtilis* TISTR 2372, *S. aureus* TISTR 2329, *E. coli* TISTR 073 และ *S. typhimurium* TISTR 1469 มาเลี้ยงบน Mueller Hinton Agar บ่มที่อุณหภูมิ 37 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 24 ชั่วโมง เชื้อเชื้อแต่ละชนิดที่เลี้ยงบนอาหาร Mueller Hinton Agar มา 1 ลูก ใส่ลงในอาหารเหลว Mueller Hinton Broth บ่มที่อุณหภูมิ 37 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 24 ชั่วโมง นำหลอดเชื้อที่บ่มไว้มาปรับค่าความขุ่นให้มีค่าเท่ากับค่ามาตรฐาน McFarland 0.5 จากนั้นเจือจางแบคทีเรียที่ได้นี้ 10 เท่า (มีจำนวนเซลล์ 1.5×10^7 CFU ต่อ มิลลิกรัม ใช้ไม้พันสำลีที่ฆ่าเชื้อแล้ว จุ่มเชื้อที่ปรับความขุ่นแล้ว กดสำลีข้างหลอดเพื่อป้องกันการได้รับเชื้อที่มากเกินไป นำไม้พันสำลีที่มีเชื้อมาป้ายลงบนผิวหน้าอาหาร Mueller Hinton Agar ใช้ที่เจาะหลุม (Cork borer) เส้นผ่านศูนย์กลางขนาด 6 มิลลิเมตร เจาะลงบนอาหารเลี้ยงเชื้อ ใส่สารสกัดโยอาหารเปลือกทุเรียนที่เจือจางให้ได้ความเข้มข้น 100 มิลลิกรัมต่อมิลลิลิตร ปริมาตร 30 ไมโครลิตรต่อหลุม หลุมตรงกลางใส่น้ำกลั่นที่ฆ่าเชื้อแล้วเป็นตัวควบคุม บ่มที่อุณหภูมิ 37 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 24 ชั่วโมง วัดเส้นผ่านศูนย์กลางวงใสของการยับยั้ง (Inhibition zone) ทำการทดลอง 3 ซ้ำ

6. การวางแผนการทดลองและการวิเคราะห์ทางสถิติ
วางแผนการทดลองแบบ Complete Randomized Design (CRD) วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมทางสถิติ เพื่อวิเคราะห์ความแปรปรวน (Analysis of Variance) และเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 โดยใช้ Duncan's multiple range test (DMRT)

ผลการวิจัย

1. ผลการศึกษาการสกัดโยอาหารจากเปลือกทุเรียน
จากการสกัดโยอาหารจากเปลือกทุเรียนพันธุ์หมอนทอง แล้วนำโยอาหารที่ได้ไปทำแห้งแบบลมร้อนและแบบแช่เยือกแข็ง โยอาหารมีลักษณะ ดังภาพที่ 1 ซึ่งจะเห็นว่าโยอาหารที่ผ่านการทำแห้งแบบแช่เยือกแข็งจะมีสีเหลืองจางกว่าโยอาหารที่ได้จากการทำแห้งแบบลมร้อน ซึ่งโยอาหารมีสีน้ำตาลคล้ำ และเมื่อบดโยอาหารที่ได้จากการทำแห้งแบบแช่เยือกแข็งจะได้ลักษณะละเอียดกว่า เมื่อคำนวณปริมาณผลผลิตของโยอาหารเป็นร้อยละ เพื่อเปรียบเทียบสภาวะการสกัดและการทำแห้ง ได้ผลการทดลอง ดังตารางที่ 1 ซึ่งจะเห็นว่าสภาวะที่ให้ปริมาณผลผลิตมากที่สุดคือ การสกัดที่อัตราส่วน 1:1 อุณหภูมิ 90 องศาเซลเซียส สกัดเป็นเวลา 10 นาที ทำแห้งแบบแช่เยือกแข็ง รองลงมาคือ การสกัดที่อัตราส่วน 1:1 อุณหภูมิ 60 องศาเซลเซียส สกัดเป็นเวลา 5 นาที ทำแห้งแบบแช่เยือกแข็ง และการสกัดที่อัตราส่วน 1:1 อุณหภูมิ 60 องศาเซลเซียส เวลาสกัด 10 นาที ทำแห้งแบบลมร้อน ตามลำดับ



ภาพที่ 1 ลักษณะของโยอาหารจากเปลือกทุเรียน
ก) โยอาหารหลังผ่านการทำแห้งแบบลมร้อน
ข) โยอาหารผ่านการทำแห้งแบบลมร้อนและบดละเอียด
ค) โยอาหารหลังผ่านการทำแห้งแบบแช่เยือกแข็ง
ง) โยอาหารผ่านการทำแห้งแบบ แช่เยือกแข็งและบดละเอียด



ตารางที่ 1 ปริมาณผลผลิตที่ได้จากการสกัดโยอาหารจากเปลือกทุเรียนที่สภาวะต่างๆ และทำแห้งแบบลมร้อนและแบบแช่เยือกแข็ง

สิ่งทดลองที่	สภาวะการสกัด			ปริมาณผลผลิต (ร้อยละ)
	อัตราส่วน	อุณหภูมิ (องศาเซลเซียส)	เวลา (นาที)	
1	1:1	60	5	15.03±1.18 ^{abc}
2	1:1	60	10	15.18±0.89 ^{abc}
3	1:1	60	15	15.04±0.87 ^{abc}
4	1:1	90	5	14.52±0.93 ^{abcdef}
5	1:1	90	10	14.63±2.21 ^{abcde}
6	1:1	90	15	13.59±0.45 ^{bcddefghi}
7	1:2	60	5	13.24±0.81 ^{hi}
8	1:2	60	10	11.80±0.64 ^{hi}
9	1:2	60	15	13.36±0.42 ^{cddefghi}
10	1:2	90	5	11.88±0.26 ^{hi}
11	1:2	90	10	13.05±0.81 ^{cddefghi}
12	1:2	90	15	12.73±0.63 ^{defghi}
13	1:3	60	5	13.16±0.33 ^{cddefghi}
14	1:3	60	10	14.83±0.85 ^{abcd}
15	1:3	60	15	13.09±0.84 ^{cddefghi}
16	1:3	90	5	12.04±0.67 ^{hi}
17	1:3	90	10	12.24±0.07 ^{ghi}
18	1:3	90	15	13.57±0.17 ^{bcddefghi}

หมายเหตุ : อักษร abc ที่แตกต่างกันในแนวตั้งแสดงถึงความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (P<0.05)



ตารางที่ 1 (ต่อ)

สิ่งทดลองที่	อัตราการสกัด		สภาวะการสกัด		ปริมาณผลผลิต (ร้อยละ)
	อัตราส่วน	อุณหภูมิ (องศาเซลเซียส)	เวลา (นาที)	สภาวะการทำแห้ง	
19	1:1	60	5	แช่เยือกแข็ง	15.67±0.56 ^{ab}
20	1:1	60	10	แช่เยือกแข็ง	13.89±2.17 ^{bcdefgh}
21	1:1	60	15	แช่เยือกแข็ง	14.86±0.11 ^{abcd}
22	1:1	90	5	แช่เยือกแข็ง	15.05±0.42 ^{abc}
23	1:1	90	10	แช่เยือกแข็ง	16.21±2.17 ^a
24	1:1	90	15	แช่เยือกแข็ง	14.37±0.42 ^{abcdefg}
25	1:2	60	5	แช่เยือกแข็ง	12.83±1.44 ^{defghi}
26	1:2	60	10	แช่เยือกแข็ง	13.17±1.03 ^{cdefghi}
27	1:2	60	15	แช่เยือกแข็ง	12.26±1.11 ^{gh}
28	1:2	90	5	แช่เยือกแข็ง	12.05±0.15 ^{hi}
29	1:2	90	10	แช่เยือกแข็ง	13.00±0.54 ^{cdefghi}
30	1:2	90	15	แช่เยือกแข็ง	12.63±0.08 ^{efghi}
31	1:3	60	5	แช่เยือกแข็ง	11.80±0.14 ^{hi}
32	1:3	60	10	แช่เยือกแข็ง	12.54±0.19 ^{efghi}
33	1:3	60	15	แช่เยือกแข็ง	12.35±0.68 ^{fghi}
34	1:3	90	5	แช่เยือกแข็ง	12.03±0.35 ^{hi}
35	1:3	90	10	แช่เยือกแข็ง	11.62±0.15 ⁱ
36	1:3	90	15	แช่เยือกแข็ง	11.54±0.41 ⁱ

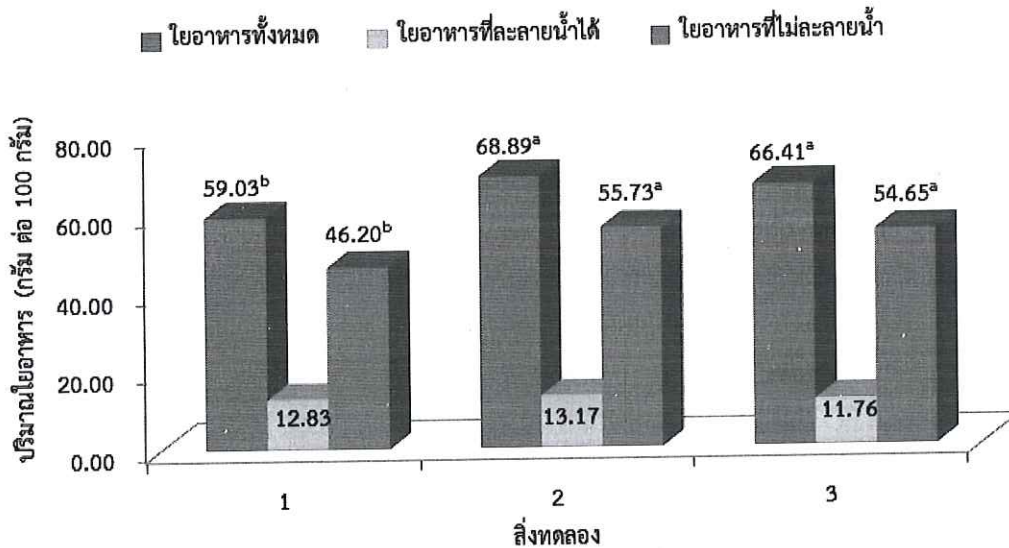
หมายเหตุ : อักษร abc ที่แตกต่างกันในแนวตั้งแสดงถึงความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P \leq 0.05$)



2. ผลการวิเคราะห์ปริมาณโยอาหารที่สกัดได้จากเปลือกทุเรียน

จากผลการทดลองสกัดโยอาหารด้วยสภาวะต่างๆ และใช้ปริมาณผลผลิตที่ได้เป็นตัวคัดเลือกสภาวะในการสกัดโยอาหาร โดยเลือกจากสภาวะที่มีปริมาณผลผลิตมากที่สุด ซึ่งจากผลการทดลองคัดเลือกได้ 3 สิ่งทดลอง เรียงลำดับจากมากไปน้อยและกำหนดเป็นสิ่งทดลอง ดังนี้ สิ่งทดลองที่ 1 อัตราส่วน 1:1 อุณหภูมิ

90 องศาเซลเซียส สกัดเป็นเวลา 10 นาที ทำแห้งแบบแช่เยือกแข็ง สิ่งทดลองที่ 2 อัตราส่วน 1:1 อุณหภูมิ 60 องศาเซลเซียส สกัดเป็นเวลา 5 นาที ทำแห้งแบบแช่เยือกแข็ง และสิ่งทดลองที่ 3 อัตราส่วน 1:1 อุณหภูมิ 60 องศาเซลเซียส เวลาสกัด 10 นาที ทำแห้งแบบลมร้อน เมื่อนำโยอาหารจากทั้ง 3 สิ่งทดลอง มาวิเคราะห์ปริมาณโยอาหารที่ละลายน้ำได้ โยอาหารที่ละลายน้ำไม่ได้ และปริมาณโยอาหารทั้งหมด ได้ผลการทดลองดังภาพที่ 2



ภาพที่ 2 ปริมาณโยอาหารจากเปลือกทุเรียนที่ได้จากสภาวะการสกัดต่าง ๆ

จากผลการทดลองพบว่าสิ่งทดลองที่ 2 มีปริมาณโยอาหารทั้งหมด โยอาหารที่ละลายน้ำไม่ได้ และโยอาหารที่ละลายน้ำได้สูงที่สุด ซึ่งพบปริมาณ 68.89±1.87 กรัม ต่อ 100 กรัม 55.73±2.21 กรัม ต่อ 100 กรัม และ 13.17±0.35 กรัม ต่อ 100 กรัม ตามลำดับ

3. ผลการด้านแบคทีเรียของโยอาหารที่สกัดได้จากเปลือกทุเรียน

นำสารสกัดจากสิ่งทดลองที่ 2 และ 3 มาทดสอบการด้านแบคทีเรีย สาเหตุที่เลือกสิ่งทดลองที่ 2 และ 3 เนื่องจากสามารถใช้เป็นตัวแทนในการเปรียบเทียบระหว่างโยอาหารที่ทำแห้งด้วยลมร้อนและการทำแห้งด้วยการ แช่เยือกแข็ง โดยทดสอบกับเชื้อ

แบคทีเรียทั้งแกรมลบและแกรมบวกจำนวน 4 ชนิด ได้ผลดังตารางที่ 2 จากตารางจะเห็นได้ว่าสิ่งทดลองที่ 2 มีความสามารถในการยับยั้งเชื้อแบคทีเรียที่นำมาทดสอบทั้งแกรมลบและแกรมบวก และแตกต่างจาก ตัวควบคุมที่ใช้น้ำกลั่นฆ่าเชื้ออย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P \leq 0.05$) เมื่อพิจารณาการยับยั้งเชื้อแต่ละชนิดจะพบว่า สิ่งทดลองที่ 2 และ 3 สามารถยับยั้งการเจริญของเชื้อทั้ง 4 ชนิดได้ โดยสารสกัดจากสิ่งทดลองที่ 2 มีความสามารถในการยับยั้ง *B. subtilis* TISTR 2372 และ *S. typhimurium* TISTR 1469 ได้ดีกว่าสิ่งทดลองที่ 3 ส่วน *S. aureus* TISTR 2329 และ *E. coli* TISTR 073 สารสกัดจากสิ่งทดลองที่ 2 และ 3 มีความสามารถในการยับยั้งใกล้เคียงกัน



ตารางที่ 2 ผลการด้านจุลินทรีย์ของโยอาหารที่สกัดได้จากเปลือกทุเรียน

เชื้อจุลินทรีย์	ขนาดวงใสของการยับยั้งการเจริญ (มิลลิเมตร)		
	ตัวควบคุม	สิ่งทดลองที่ 2	สิ่งทดลองที่ 3
<i>B. subtilis</i> TISTR 2372	6.0±0.0 ^b	7.6±0.1 ^a	6.2±0.1 ^b
<i>S. aureus</i> TISTR 2329	6.0±0.0 ^b	10.4±0.2 ^a	10.1±0.2 ^a
<i>S. typhimurium</i> TISTR 1469	6.0±0.0 ^c	28.6±0.3 ^a	27.0±0.4 ^b
<i>E. coli</i> TISTR 073 ^{ns}	6.0±0.0	6.6±0.1	6.4±0.1

หมายเหตุ : อักษร abc ตามแนวนอนแสดงถึงความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P \leq 0.05$)

อักษร ns แสดงค่าต่าง ๆ ในแนวนอนไม่แตกต่างกัน

สรุปและอภิปรายผล

โยอาหารที่ได้จากการทำแห้งแบบแช่เยือกแข็งมีสีเหลืองจาง เมื่ออบมีลักษณะละเอียด ส่วนโยอาหารจากการทำแห้งแบบลมร้อนจะมีสีน้ำตาลคล้ำและเมื่ออบมีลักษณะหยาบ ทั้งนี้เนื่องจากการทำแห้งแบบแช่เยือกแข็งอาศัยหลักการดึงโมเลกุลของน้ำออกจากสิ่งที่ต้องการทำแห้ง เช่น ผัก ผลไม้ โดยทำให้อาหารอยู่ในสภาพเยือกแข็งและอาศัยการระเหิดของน้ำจากสภาพของแข็งให้กลายเป็นไอ การทำแห้งจึงสามารถรักษาคุณค่าทางอาหาร คุณภาพทางประสาทสัมผัสได้ดีกว่าการทำแห้งด้วยวิธีอื่น ผลิตภัณฑ์ที่ผ่านการทำแห้งด้วยวิธีนี้จะมีโครงสร้างเป็นรูพรุน และคืนรูปได้ดี (วีระเชษฐ์ จิตตานิษฐ์, 2559)

เมื่อเปรียบเทียบค่าความแตกต่างของผลผลิตโยอาหารจากเปลือกทุเรียนที่ได้จากการสกัดและทำแห้งแบบ ลมร้อนและแบบแช่เยือกแข็ง พบว่าที่สภาวะการสกัดโดยใช้อัตราส่วนเปลือกทุเรียนต่อน้ำสกัด 1:1 ที่อุณหภูมิ 90 องศาเซลเซียส สกัดเป็นเวลา 10 นาที และทำแห้งด้วยวิธีทำแห้งแบบแช่เยือกแข็งมีปริมาณผลผลิตโยอาหารจากเปลือกทุเรียนมากกว่าสภาวะอื่นๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$) โดยมีปริมาณผลผลิตคิดเป็นร้อยละ 16.21±2.17 และพบว่ามีความใกล้เคียงกับสภาวะการสกัดที่อัตราส่วน 1:1 อุณหภูมิ 60 องศาเซลเซียส เวลาสกัด 5 นาที และทำแห้งด้วยวิธีการทำแห้งแบบแช่เยือกแข็ง โดยมีปริมาณผลผลิตร้อยละ 15.67±0.57 จะเห็นได้ว่าเมื่ออัตราส่วนของเปลือกทุเรียนต่อน้ำสกัดเพิ่มมากขึ้น ปริมาณผลผลิตจะน้อยลง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของอังคณา คงดชวรรณ, ตรี อินทรารัตน์ เวียร์ยันโตโร และอภิรักษ์ เพ็ชรมงคล (2557) ที่รายงานว่า ปริมาณโยอาหารที่ผลิตได้จะผันแปรตามอัตราส่วนของน้ำที่ใช้ต้มล้างกากของเปลือกสับประด เมื่ออัตราส่วนของน้ำที่ใช้ต้มล้างกากของเปลือกสับประดเพิ่มขึ้น ปริมาณโยอาหารทั้งหมดจะลดลง เมื่อพิจารณาผลผลิตโยอาหารที่ได้จากการทำแห้งแบบลมร้อน พบว่าปริมาณผลผลิตโยอาหารมากที่สุดได้จากการสกัดด้วยอัตราส่วน 1:1 อุณหภูมิ 60 องศาเซลเซียส เวลาสกัด

10 นาที มีปริมาณผลผลิตร้อยละ 15.18±0.89 รองลงมาคือที่สภาวะการสกัดด้วยอัตราส่วน 1:1 อุณหภูมิ 60 องศาเซลเซียส เวลาสกัด 15 นาที และ อัตราส่วน 1:1 อุณหภูมิ 60 องศาเซลเซียส เวลาสกัด 5 นาที มีปริมาณผลผลิตคิดเป็นร้อยละ 15.04±0.87 และร้อยละ 15.03±1.18 ตามลำดับ โดยปริมาณผลผลิตของโยอาหารที่มากที่สุดที่ได้จากการทำแห้งแบบแช่เยือกแข็งและแบบลมร้อนมีความแตกต่างอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($P > 0.05$)

เมื่อพิจารณาปริมาณโยอาหารทั้งหมด โยอาหารที่ละลายน้ำและโยอาหารที่ไม่ละลายน้ำจากทั้ง 3 สภาวะที่คัดเลือก พบว่าที่อุณหภูมิการสกัดสูงชัน คือ สิ่งทดลองที่ 1 ที่ใช้อุณหภูมิในการสกัด 90 องศาเซลเซียส ปริมาณโยอาหารที่ไม่ละลายน้ำมีค่าน้อยกว่าสิ่งทดลองที่ 2 และ 3 ซึ่งส่งผลให้ปริมาณโยอาหารทั้งหมดมีค่าน้อยกว่าสภาวะที่ใช้อุณหภูมิ 60 องศาเซลเซียส อุณหภูมิจึงมีผลต่อปริมาณโยอาหาร สำหรับอัตราส่วนปริมาณโยอาหารที่ละลายน้ำและโยอาหารที่ไม่ละลายน้ำต่อปริมาณโยอาหารทั้งหมด ควรเป็นโยอาหารที่ละลายน้ำร้อยละ 30-50 และเป็นโยอาหารที่ไม่ละลายน้ำร้อยละ 70-50 (Grigelmo-Miguel & Martin-Bellosso, 1999) เมื่อเทียบอัตราส่วน โยอาหารที่ละลายน้ำต่อปริมาณ โยอาหารทั้งหมดของสิ่งทดลองที่ 1-3 มีค่าเท่ากับร้อยละ 21.73, 19.11 และ 17.71 ตามลำดับ ส่วนอัตราส่วนโยอาหารที่ไม่ละลายน้ำต่อปริมาณโยอาหารทั้งหมดของสิ่งทดลองที่ 1-3 มีค่าเท่ากับร้อยละ 78.27, 80.89 และ 82.29 ตามลำดับ

ผลการด้าน *B. subtilis* TISTR 2372, *S. aureus* TISTR 2329, *E. coli* TISTR 073 และ *S. typhimurium* TISTR 1469 สอดคล้องกับรายงานการวิจัยของ Tantipaibulvut, et al. (2012) ที่ว่าสารสกัดจากเปลือกทุเรียนพันธุ์หมอนทองด้วยอะซิโตนเอทานอลและน้ำร้อน สามารถยับยั้งการเจริญของ *B. subtilis* และ *S. aureus* ได้ แต่ขนาดวงใสแตกต่างกันตามชนิดของตัวละลาย โดยสารสกัดจากเปลือกทุเรียนด้วยอะซิโตนมีขนาดวงใสการยับยั้งการเจริญของ *B. subtilis* สูงกว่าสารสกัดจากเปลือก



ทุเรียนด้วยน้ำร้อนและเอทานอลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ สารสกัดจากเปลือกทุเรียนด้วยน้ำร้อนไม่สามารถยับยั้ง *S. typhimurium* และ *E. coli* ได้ แต่สารสกัดจากเปลือกทุเรียนด้วยเอทานอลและอะซิโตน สามารถยับยั้งการเจริญของ *S. typhimurium* ได้ส่วน สารสกัดจากเปลือกทุเรียนด้วยอะซิโตนเท่านั้นที่สามารถยับยั้งการเจริญของ *E. coli*

จะเห็นได้ว่าแบคทีเรียแกรมบวกที่มีความไวต่อสารสกัดจากโยอาหารเปลือกทุเรียนมากที่สุด คือ *S. aureus* TISTR 2329 ส่วนแบคทีเรียแกรมลบที่มีความไวต่อสารสกัดจากโยอาหารเปลือกทุเรียนมากที่สุด คือ *S. typhimurium* TISTR 1469 และที่มีความไวน้อยที่สุด คือ *E. coli* TISTR 073 ผลการทดลองนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ Shan, et al. (2007) ซึ่งรายงานสารสกัดจากสมุนไพรและเครื่องเทศด้วยเมทานอลมีความสามารถในการยับยั้งแบคทีเรียแกรมลบ *E. coli* น้อยที่สุด โดยทั่วไปแบคทีเรียแกรมลบจะมีความต้านทานต่อสารสกัดหรือตัวยับยั้งได้ดีกว่าแบคทีเรียแกรมบวก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะแบคทีเรียแกรมลบบมีเยื่อชั้นนอก (Outer membrane) และเพอริพลาสมิก สเปซ (Periplasmic space) สารไลโปพอลิแซกคาไรด์ (Lipopolysaccharide) จะเป็นตัวกั้นการซึมผ่านของสารต่างๆ ได้

ข้อเสนอแนะ

ศึกษาการทำโยอาหารบริสุทธิ์และการประยุกต์ใช้ในอาหาร

เอกสารอ้างอิง

- พงศธร ล้อสุวรรณและคณะ. (2551). สารประกอบฟีนอลิกทั้งหมด สมบัติการต้านอนุมูลอิสระ และการต้านจุลินทรีย์ของเปลือกผลไม้. ใน รายงานสืบเนื่องจากการประชุมทางวิชาการของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. 554-561.
- วิสสุตา คุ่มวงษา และคณะ. (2558). ประสิทธิภาพของเจลล้างมือผสมสารสกัดจากเปลือกผลไม้ในการยับยั้งแบคทีเรียก่อโรค. วารสารวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี หัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ. 1(2), 66-81.
- วีระเชษฐ์ จิตดาณชัย. (2559). กระบวนการทำแห้ง ในคณาจารย์ภาควิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการอาหาร, วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการอาหาร. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- โศรดา วัลภา และคณะ. (2553). ผลของการเสริมโยอาหารจากเปลือกทุเรียนต่อคุณภาพของขนมปังขาว. วิทยาศาสตร์เกษตร. 40 (3/1) (พิเศษ): 205-208.
- สุนันต์ ตันติไพบูลย์วุฒิ และคณะ. (2555).ฤทธิ์ยับยั้งแบคทีเรียของสารสกัดจากเปลือกผลไม้บางชนิด. วารสารวิจัยมหาวิทยาลัยขอนแก่น. 17(6), 880-894.
- สุรัตน์ โคมินทร์. (2534). อาหารและโภชนาการเพื่อสุขภาพ : แนวทางในการบริโภคน้ำตาลและโยอาหารมีความสำคัญหรือไม่. สถาบันวิจัยโภชนาการและคณะแพทยศาสตร์โรงพยาบาลรามาธิบดี มหาวิทยาลัยมหิดล.

หยาดฝน ทนงการกิจ. (2556). การใช้ประโยชน์จากเศษผักผลไม้เหลือทิ้งเพื่อผลิตเป็นโยอาหารผง. วารสารเทคโนโลยีการอาหาร มหาวิทยาลัยสยาม. 9(1), 31-38.

อภิรักษ์ เพ็ชรมงคล. (2549). รายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์เรื่องการศึกษาความเป็นไปได้ในการผลิตเส้นโยอาหารผงจากกากส้มเขียวหวาน กากส้มสายน้ำผึ้ง กากส้มสีทอง และเปลือกส้มโอ. เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. เชียงใหม่.

อังคณา คงขวรรณ และคณะ. (2557). การสกัดเส้นโยอาหารจากเปลือกและแกนสับปะรด. ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการเสนอผลงานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา ครั้งที่ 15 มหาวิทยาลัยขอนแก่น. 891-895.

AOAC. (2012). Official Method of Analysis. 19th edition Association of Official Analytical Chemistry.

Fuentes-Alventosa, J.M. et al. (2009). Effect of Extraction Method on Chemical Composition and Functional Characteristics of High Dietary Fibre Powders Obtained from Asparagus By Products. Food Chemistry. 113: 665-671.

Grigelmo-Miguel, N. & Martin-Belloso, O. (1999). Comparison of Dietary Fibre from By Products of Processing Fruits and Greens and from Cereals. LWT-Food Science and Technology. 32: 503-508.

Larrauri, J.A. et al. (1997). Mango Peel Fibres with Antioxidant Activity. Zeitschrift Fur Lebensmittel-Untersuchung Und-Forschung A Food Research and Technology. 205: 39-42.

Manshor, M.R. et al. (2014). Mechanical, Thermal and Morphological Properties of Durian Skin Fibre Reinforced PLA Biocomposites. Materials and Design. 59: 279-286.

Rodriguez, R. et al. (2006). Dietary Fibre from Vegetable Products as Source of Functional Ingredients. Trends in Food Science and Technology. 17: 3-15.

Shan, B. et al. (2007). The invitro Antibacterial Activity of Dietary Spice and Medicinal Herb Extracts. International Journal of Food Microbiology. 117: 112-119.

Tantipaibulvut, S. et al. (2012). Antibacterial Activity of Some Fruit-Peel Extract. KKU Research Journal. 17(6): 880-894.



วารสารวิจัยรำไพพรรณ

Rajabhat Rambhai Barni Research Journal

ISSN 1906-327X

ปีที่ 12 ฉบับที่ 1 มกราคม - เมษายน 2561

วารสารวิจัยรำไพพรรณ RABHAT RAMBHAH BARNI RESEARCH JOURNAL



สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยรำไพพรรณ

INSTITUTE OF RESEARCH AND DEVELOPMENT RAMBHAH BARNI RAJABHAT UNIVERSITY

41 หมู่ 5 ตำบลท่าช้าง อำเภอเมือง จังหวัดจันทบุรี 22000

โทร./โทรสาร 0-3947-1056 โทร. 0-3931-9111 ต่อ 23515, 086-440-2639

เว็บไซต์ <http://www.rbru.ac.th> E-mail : research@rbru.ac.th , research_rbru2010@hotmail.com

ศึกษาค้นคว้าประกอบเอกสารแหล่งบันเทิงคดี : กรณีศึกษากรณีใกล้ตัวที่มกคตปณิ บ้านเมว
ตามคลองโอบี อำเภอมะนัง จังหวัดปัตตานี

การพัฒนาคุณภาพบริการสุขภาพทั้งในแง่เชิงปริมาณและเชิงคุณภาพของชุมชนหมู่บ้าน
อำเภอเมืองจันทบุรี ที่ส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพของชุมชนบ้านของตนเอง
ทัศนัย ชิตติวงษ์, ละเมียด ความประสงค์, ทิพรพรรณ นีละวงษ์

ความสัมพันธ์ระหว่างบทบาทของนักการศึกษากับคุณภาพชีวิตในการทำงานของพนักงาน
สุคนธ์ประไพพร วิวัฒน์รัตน์

พฤติกรรมการดูแลสุขภาพตนเองของผู้สูงอายุในกรุงเทพมหานคร
ศิริสุข นาคะเสถียร

แนวทางการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ในมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณ ปีการศึกษา 2558
นันทพร มีนุ่งรุ่งเรือง, อธิพร อรรถสมศรี, ปวีณวิเศษ โพธิ์กาฬ

การพัฒนาแบบเรียนเรื่องคุณค่าของบุคคลผู้มีจิตเมตตา สำหรับวิชาพลศึกษาชั้นมัธยมศึกษา อำเภอนาทม จังหวัดจันทบุรี
กฤษณะ จันทสิทธิ์, คนลับ นุชสี, ศราวุธ จิระพัฒน์กุล

แนวทางการพัฒนาประสิทธิภาพการจัดการเรียนการสอนแบบโมดิโอรงานเป็นฐาน
ในสาขาการบริหารและประกันคุณภาพการศึกษา
หิรัษา เดชไชย

การพัฒนากระบวนการเรียนรู้แบบแห่งการเรียนรู้วิธีบริหารบุคคลและอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
กุลธิดา หุ่นจันทน์

ปัจจัยด้านกายภาพที่ส่งผลต่อชีวิตและการปฏิบัติงานของผู้จัดการ ธนาคารกรุงศรีอยุธยา จังหวัดอยุธยา
สิงห์ พงษ์, ชินฉัตร วิจิตรวิจิตร

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการศึกษาด้านสุขภาพของผู้เรียนระดับปฐมวัย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรี เขต 2
ปิยะบุษ ศรีชนะปิยะ

รูปแบบการพัฒนาคุณภาพการให้บริการของพนักงานบริการความปลอดภัยสำนักงานเจ้าพนักงาน
องค์การตำรวจทหารผ่านศึก (สป.อ.ต.)
นันทยา แสงदानวน

การศึกษาการรับรู้ทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ในจังหวัดจันทบุรี ระยอง และตราด
ศุภมาส ทองอวดาศ, สุรียมาศ สุทธิ, อัมพรวิ ปะเสริญักดิ์

การศึกษาบทบาทของผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรี เขต 17
สุภัทดี มีภักดิ์, ปัทมาภรณ์, สุวิมล นุชสี, อัมพรวิ ปะเสริญักดิ์

การศึกษาบทบาทของผู้นำด้านงานบริการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรี เขต 128
อัญชลี ตันประยูร, สุวิมล นุชสี, อัมพรวิ ปะเสริญักดิ์

รูปแบบการจัดการเรียนรู้ฐานแนวคิดประสบการณ์เป็นฐาน เพื่อพัฒนาสมรรถนะทางการสอน
ของครูผู้ฝึกสอนในท้องถิ่นเขตภาคตะวันออกเฉียง
อารีย์ นอนนทชาติ, อุณิศา บุญคุ้ม, นภัท ศุภชัยประมง

แนวทางการพัฒนาการสื่อสารการตลาดเชิงบูรณาการสำหรับโรงเรียนวิทยาศาสตร์
กรรมนิกร ทนงค์, อรุณพร อินทจักร, เมตตาพร มีนทร์เสนา

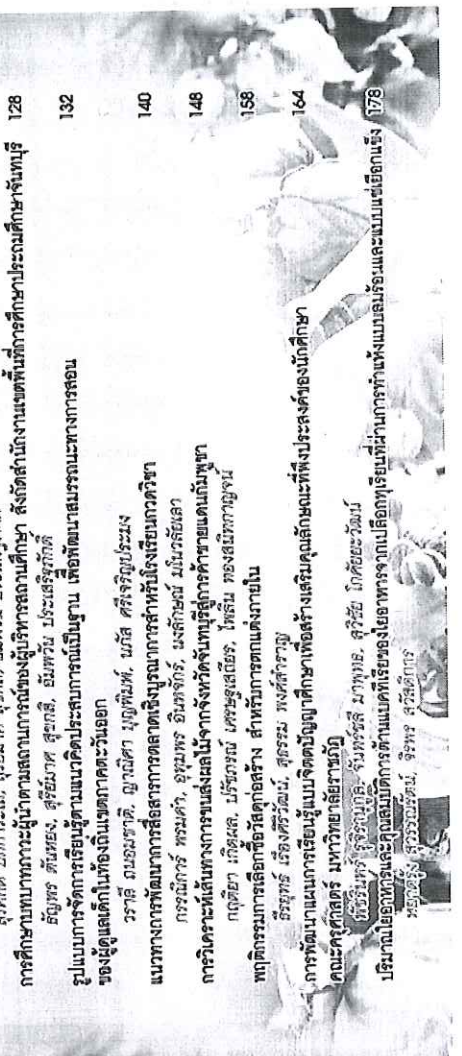
การวิเคราะห์แนวโน้มการเปลี่ยนแปลงไปจากจังหวัดจันทบุรีสู่การดำเนินงานพัฒนา
กฤตยา เกื้อผล, ปวีณพรณี นภสรุณีเสถียร, ไทลีน ทองสมิทกรบุญ

พฤติกรรมการเลือกซื้อผลิตภัณฑ์สุขภาพ สำหรับภาคคนทำงาน
อัญชลี อึ้งศิริวัฒน์, อุดรธรรม ทนงค์วิภา

การพัฒนาแผนการเรียนรูปแบบจิตวิญญาณศึกษาเพื่อส่งเสริมคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักศึกษา
คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ
นันทยา แสงदानวน, อัญชลี อึ้งศิริวัฒน์, อุดรธรรม ทนงค์วิภา

ปริมาณโดยปริมาตรและคุณสมบัติการดำรงตามแบบที่เรียนของอาหารจากเปลือกทุเรียนที่ผ่านการทำให้แห้งและแช่เยือกแข็ง 178

ปีที่ 12 ฉบับที่ 1 มกราคม - เมษายน 2561





วารสารวิจัยรำไพพรรณี

Rajabhat Rambhai Barni Research Journal

ปีที่ 12 ฉบับที่ 1 ประจำปี 2561 (มกราคม - เมษายน)

ISSN 1906-327X

ชื่อ	วารสารวิจัยรำไพพรรณี	
เจ้าของ	สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี 41 ม. 5 ถ.รักศักดิ์มงคล ต.ท่าช้าง อ.เมือง จ.จันทบุรี 22000	
ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ไวคุณท์ ทองอร่าม	
บรรณาธิการผู้ทรงคุณวุฒิ	ศาสตราจารย์ พิเศษ ดร.ยุวัฒน์ วุฒิเมธี ศาสตราจารย์ ดร.ชนิตา รักษ์พลเมือง รองศาสตราจารย์ ดร.วิชัย แหวนเพชร อาจารย์ ดร.ดิเรก พรสีมา Professor Dr. Jaywant Singh Dr.Benedetta Crisafulli Dr.John Pereira	ศาสตราจารย์ ดร.เปี่ยมศักดิ์ เมนะเศวต รองศาสตราจารย์ ดร.พิชนี โพธารามิก อาจารย์ ดร.สวัสดิ์ อุดมโกชน์ นายแพทย์วิวัฒน์ สุพรสวัสดิ์ Professor Dr. Yannis Georgellis Dr.Marvyn Boatswain Dr.Rahul Chawdhry
บรรณาธิการ	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรีย์มาศ สุขกลี	มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี
กองบรรณาธิการ	รองศาสตราจารย์อร่าม อรรถเจตีย์ รองศาสตราจารย์ ดร.จินฉวีรัตน์ ปะโคทั้ง รองศาสตราจารย์ ดร.วิสาขา ภูจินดา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บุญรอด บุญเกิด ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เจษฎา พานิชกรณม์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นภดล แสงแข อาจารย์ ดร.พัชรินทร์ รุจิรานุกูล นางสาวบุศรา สารเกษ นางสาวกรรณิกา สุขสมัย นางสาวปิยาภรณ์ กระจ่างศรี นางสาวปองรัตน์ บุญลาภ	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก วิทยาเขตจันทบุรี มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ อาจารย์ ดร.หยาดรุ้ง สุวรรณรัตน์ นางสาวนิตยา ต้นสาย นางสาวชุตีมา พิมพ์ภาพ นางสาวชุลีรัตน์ ผดุงสิน นางสาวณัฐฐานี ดีชื่อ
กำหนดการตีพิมพ์	ปีละ 3 ฉบับ (มกราคม-เมษายน) (พฤษภาคม-สิงหาคม) (กันยายน -ธันวาคม)	
รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิในกองบรรณาธิการประเมินบทความ ประจำฉบับ (Peer Review)		
สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	รองศาสตราจารย์พรทิพา นิโรจน์ รองศาสตราจารย์อัมพวัน ประเสริฐภักดิ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรีย์มาศ สุขกลี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประसान ัฒญะชาติ ผู้ช่วยศาสตราจารย์นิภา วงษ์พิพัฒน์พงษ์	มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นภดล แสงแข
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ธงชัย ศรีบุญโชติ
อาจารย์ ดร.สวัสดิชัย ศรีพนมธนากร
อาจารย์ ดร.เสาวนีย์ เจียมจักร
ว่าที่เรือโท ดร.เอกชัย กิจเกษมเจริญ
อาจารย์วิไลวรรณ เขตมรรคา
อาจารย์เอื้อมพร รุ่งศิริ
รองศาสตราจารย์ ดร.จิณณวัตร ปะโคทั้ง
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมภูมิ แสงวงกุล
รองศาสตราจารย์ ดร.เพชรสุดา ภูมิพันธุ์
อาจารย์ ดร.กันต์มพิชญ์ อยู่อำไพ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เฟื่องอรุณ ปรีดีติติก
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อำนาจ ปาอ้าย
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภารตี อนันต์นาวิ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บุญรอด บุญเกิด
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จันทนา คชประเสริฐ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มนตรี วิวาหส์สุข
อาจารย์ ดร.ประชา อินัง
อาจารย์ ดร.ธนิศ โตคติเทพย์
อาจารย์ ดร.พรรณทิพา ตันตินัย
อาจารย์ ดร.พิมพ์มา ม่วงศิริธรรม
ผู้ช่วยศาสตราจารย์เจตน์จรรย์ อาจไธสง

ดร.กัลยรัตน์ เมืองสง

สาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วริศชนม์ นิลนนท์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชวัลรัตน์ สมนึก
อาจารย์ ดร.หยาดรุ้ง สุวรรณรัตน์
อาจารย์ ดร.วิลานี จุ่งลก
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุดาทิพย์ อินทร์ชื่น
ผู้ช่วยศาสตราจารย์เลิศชาย สถิตย์พนาวงศ์
รองศาสตราจารย์ ดร.สิทธิพร พิมพ์สกุล

อาจารย์ ดร.เชาวลิต หามนตรี

อาจารย์ ดร.ช่อแก้ว จตุรานนท์
รองศาสตราจารย์ ดร.ธีรเดช วุฒิพรพันธ์
อาจารย์ ดร.เจษฎา พานิชกรณ์
อาจารย์ ดร.กนกอร รจนากิจ

ออกแบบรูปเล่มและจัดพิมพ์
ปีที่พิมพ์
พิมพ์ที่

นางสาวนิตยา ต้นสาย
พ.ศ. 2561
บริษัท กীরติการพิมพ์ จำกัด 83/73 ม.3 ต.บ้านสวน อ.เมือง จ.ชลบุรี 20000

มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี
มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี
มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี
มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี
มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี
มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา
มหาวิทยาลัยศิลปากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏราชชนกฉรินทร์
มหาวิทยาลัยบูรพา
มหาวิทยาลัยบูรพา
มหาวิทยาลัยบูรพา
มหาวิทยาลัยบูรพา
มหาวิทยาลัยบูรพา
มหาวิทยาลัยบูรพา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก
วิทยาเขตจันทบุรี
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
พระนครศรีอยุธยา เขต 1

มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี
มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี
มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร
ลาดกระบัง
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร
ลาดกระบัง
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตศรีราชา